

دانشگاه آزاد اسلامی

واحد علوم و تحقیقات گلستان

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد رشته حقوق (M. A)

گرایش جزا و جرم شناسی

موضوع:

بررسی تحولات تقنینی عنصر مادی سرقت در قوانین کیفری با تاکید بر قانون مجازات

اسلامی مصوب ۱۳۹۲

استاد راهنما:

جناب آقای دکتر علی اصغر عادل نژاد

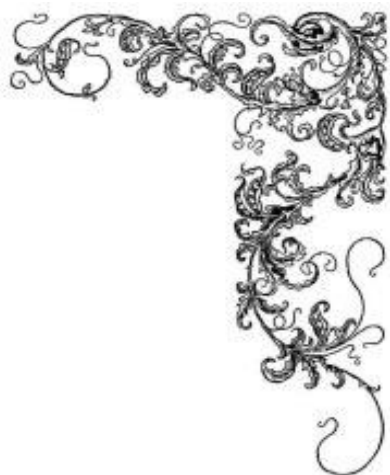
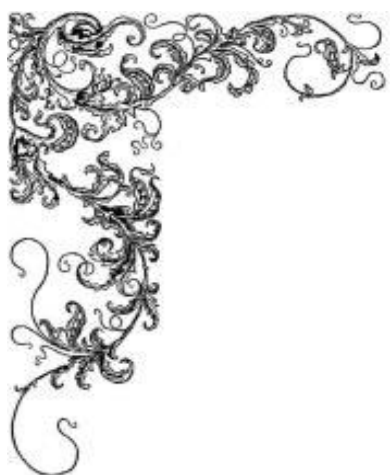
استاد مشاور:

جناب آقای دکتر ایرج گلدوزیان

نگارنده:

آرزو سقر

پاییز ۱۳۹۳

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتَى
إِنَّ رَبَّهُ لَسَدِيدٌ
إِلَىٰ عَرْشِهِ الرَّحِيمُ
الَّذِي يُخْرِجُ الْمَوْتَىٰ
وَيُدْخِلُهُمْ فِي الْأَرْوَاقِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي
خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
وَالَّذِي يُضَوِّبُ الْمَوْتَى
إِنَّ رَبَّهُ لَسَدِيدٌ
إِلَىٰ عَرْشِهِ الرَّحِيمُ

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۱	چکیده
۲	مقدمه
۳	۱- بیان مسئله
۶	۲- اهمیت و ضرورت موضوع
۷	۳- اهداف تحقیق
۷	۴- سوالات تحقیق
۷	۵- فرضیه های تحقیق
۸	۶- روش تحقیق
۸	۷- ساختار تحقیق

فصل اول: تاریخچه، مفاهیم، ارکان و اشکال سرقت

۱۰	مبحث نخست: سوابق و مفاهیم بزه سرقت
۱۰	گفتار نخست: تاریخچه جرم سرقت در قوانین ایران
۱۴	گفتار دوم: مفهوم و تعریف جرم سرقت
۱۴	بند اول: تعریف لغوی سرقت
۱۶	بند دوم: سرقت در لسان فقها
۱۸	بند سوم: سرقت در لسان حقوقدانان
۲۳	گفتار سوم: حرز
۲۳	بند اول: معنای لغوی حرز
۲۵	بند دوم: مفهوم فقهی حرز

- بند سوم: نقش حرز در جرم سرقت از دیدگاه قوانین جزایی سابق ۲۷
- مبحث دوم: ارکان، اوصاف و اشکال سرقت ۲۹
- گفتار نخست: ارکان بزه سرقت ۲۹
- بند نخست: رکن قانونی ۲۹
- بند دوم: رکن مادی ۳۳
- بند سوم: رکن روانی (معنوی) ۳۴
- گفتار دوم: اوصاف سرقت ۳۵
- بند اول: مرکب بودن ۳۵
- بند دوم: مقید به نتیجه بودن ۳۷
- بند سوم: آنی بودن ۳۷
- بند چهارم: قابل گذشت نبودن ۳۸
- بند پنجم: مادی صرف بودن ۳۹
- گفتار سوم: اشکال سرقت ۳۹
- بند اول: سرقت حدی ۳۹
- الف) شرایط عمومی مسئولیت کیفری در سرقت حدی ۳۹
- ۱- بلوغ ۴۰
- ۲- عقل ۴۱
- ۳- اختیار ۴۱
- ۴- عدم اشتباه ۴۲
- ۵- عدم اضطرار ۴۲
- ب) شرایط اختصاصی سرقت مستوجب حد ۴۳
- ۱- مالیت داشتن مال مسروقه ۴۳
- ۲- در حرز قرار داشتن مال مسروق ۴۴
- ۳- سارق هتک حرز کرده باشد ۴۵

- ۴- سارق مال را از حرز خارج کرده باشد ۴۵
- ۵- پنهانی بودن سرقت ۴۶
- ۶- سارق پدر صاحب مال نباشد ۴۹
- ۷- حد نصاب قیمت مال مسروق ۵۰
- ۸- مال مسروقه از اموال دولتی، عمومی یا موقوفه نباشد ۵۱
- ۹- سرقت در زمان قحطی نباشد ۵۱
- ۱۰- صاحب مال از سارق نزد حاکم شکایت کند ۵۲
- ۱۱- عدم گذشت صاحب مال از سارق قبل از طرح شکایت ۵۲
- ۱۲- ملک سارق نشدن مال مسروقه قبل از ثبوت جرم ۵۳
- ۱۳- مال مسروقه، مغضوب یا مسروق نباشد ۵۴
- ۱۴- توبه نکردن سارق پیش از ثبوت جرم ۵۴
- بند دوم: سرقت مستوجب تعزیر ۵۵
- الف) سرقت تعزیری ساده ۵۵
- ب) سرقت تعزیری مشدده ۵۶
- بند سوم: عناوین در حکم و مشابه سرقت ۵۸
- ۱- اختلاس ۵۸
- ۲- استلاب ۵۹
- ۳- اختطاف ۶۰
- ۴- احتیال ۶۰
- ۵- طراری ۶۱
- ۶- نهب ۶۱
- ۷- نباش ۶۲
- ۸- مُبْنَج و مُرَقَّد ۶۲

فصل دوم: تحولات عنصر مادی سرقت در قوانین کیفری ایران با تاکید بر قانون مجازات

اسلامی ۹۲

- ۶۵.....مبحث نخست: تحولات عنصر مادی سرقت در قوانین کیفری ایران
- ۶۶.....گفتار نخست: قانون مجازات عمومی مصوب ۱۳۰۴
- ۶۸.....گفتار دوم: قانون حدود و قصاص مصوب ۱۳۶۱
- ۶۹.....گفتار سوم: قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۷۰
- ۷۳.....مبحث دوم: عنصر مادی سرقت در قانون مجازات اسلامی مصوب ۹۲
- ۷۳.....گفتار نخست: ربودن
- ۷۷.....گفتار دوم: مال
- ۷۸.....بند اول: قابلیت ربودن
- ۷۹.....بند دوم: قابلیت تملک
- ۷۹.....الف) ربایش آب
- ۸۰.....ب) ربایش برق
- ۸۱.....ج) ربایش انسان
- ۸۴.....د) ربایش مواد خوراکی
- ۸۴.....گفتار سوم: تعلق مال به غیر
- ۸۵.....بند اول: عدم تعلق مال به سارق
- ۸۵.....بند دوم: دارا بودن مالک یا در ملکیت قرار داشتن
- ۸۶.....الف) اموال بلاصاحب
- ۸۸.....ب) اموالی که به لحاظ قانونی تصرف در آنها ممنوع است
- ۸۸.....۱- اموال توقیفی
- ۸۸.....۲- اموالی که به حکم قانون نگهداری یا معامله و به طور کلی تصرف آنها ممنوع است
- ۸۹.....ج) مال مشاع
- ۹۲.....د) مال مسروق حین سرقت متعلق به غیر باشد

۹۳.....	ه) تعلق مالکانه و تصرف
۹۴.....	نتیجه گیری و پیشنهادات
۹۹.....	منابع و مأخذ
۱۱۰.....	واژه نامه
۱۱۱.....	چکیده انگلیسی

فهرست علائم اختصاری:

قانون اساسی	ق.ا.
قانون مجازات اسلامی	ق.م.ا.
قانون مدنی	ق.م.
قانون مجازات عمومی	ق.م.ع.
قانون مجازات جرایم نیروهای مسلح	ق.م.ج.ن.م.
قانون تشدید مجازات رانندگان متخلف	ق.ت.م.ر.م.
قانون تعزیرات	ق.ت.
قبل از میلاد	ق.م.
رجوع کنید	ر.ک.
نگاه کنید	ن.ک.
هجری قمری	ه.ق.
جلد	ج
شماره	ش
شمسی	ش

س

سال

ص

صفحه

ق

قمری

م

میلادی

چکیده:

جرم سرقت در حقوق کیفری ایران دارای مبنای فقهی است و اگرچه فقها نظرات مختلفی در این باره ارائه نموده اند اما مقنن در طی تصویب قوانین هر بار مبنایی را برای تصویب قوانین انتخاب نموده است بطوری که قبل از تصویب قانون مجازات اسلامی مصوب ۹۲ سرقت در قانون مجازات اسلامی عبارت بود از ربودن مال غیر بطور پنهانی ولی با تصویب قانون جدید مجازات اسلامی همگام با تغییرات متعددی که در قانون بوجود آمد عنصر مادی جرم سرقت هم دستخوش تغییر شد و سرقت تعزیری عبارت از ربودن مال غیر گردید و به طور پنهانی به عنوان یکی از شرایط سرقت حدی آمد و به نوعی دامنه سرقت تعزیری گسترش پیدا کرد و سرقت هایی که در شرایط پنهانی و مخفیانه به وقوع پیوسته اند نیز جزو سرقت های تعزیری احتساب گردیده اند که به نظر می رسد با عنایت به مقتضیات زمان و شرایط جامعه و پیشرفت نظام اجتماعی به واقع نزدیک تر است.

کلید واژگان : عنصر مادی، ربایش، مال، سرقت حدی، سرقت تعزیری، پنهانی بودن، حرز

مقدمه:

سرقت یکی از جرایم طبیعی است که در میان جرایم مالی و حتی سایر جرایم، بیشترین آمار را به خود اختصاص داده است. همه کشورهای و تمامی نظامهای حقوقی، این عمل را زشت و ناپسند می دانند و مقرراتی را برای آن وضع کرده اند. سرقت، عملی است که به جز بحث های حقوقی و قضایی، بخش عمده ای از تحقیقات جرم شناسی (به ویژه جامعه شناسی و زیست شناسی کیفری) را به خود اختصاص داده است و بررسی های آماری جرایم، علل اجتماعی و اقتصادی و ژنتیکی تحقق این جرم، نتایج جالبی را در دسترس ما قرار می دهد.

جرم سرقت، جرمی با سابقه طولانی است که در قوانین پیش بینی شده است مثلاً حدود بیست و دو ماه از مواد قانون حمورابی به این جرم اختصاص دارد و حدود دو هزار سال قبل از میلاد پادشاه بابل، حکمی را در مورد سرقت صادر کرد که اولین حکم سرقت به حساب می آید. شریعت های آسمانی نیز به این جرم اشاره کرده و خداوند در کتاب انجیل به مردم سفارش می کند که از سرقت پرهیزند و آیه سی و هشت سوره مائده، مجازات سختی را برای آن پیش بینی کرده است: «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا أَيْدِيَهُمَا جِزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ» یعنی دست زن و مرد دزد را به کیفر اعمالشان بپريد، که این عقوبتی است که خداوند مقرر کرده و به مصالح خلق داناست.

امروزه، در اکثر کشورهای جهان، جرم سرقت، به دلیل تنوع و دگرگونی آن، به انواع مختلفی که هر یک شرایط خاص و مجازات مخصوص به خود را دارد تفکیک شده است، که از این میان می توان از سرقت ساده، سرقت مقرون به آزار یا تهدید، سرقت در شب، سرقت از بانک ها، سوپر مارکت ها، سرقت از منازل مسکونی، سرقت عتیقه جات از موزه ها و اماکن مشابه، سرقت توأم با هتک حرز و نظایر آنها نام برد. علاوه بر این، برای مبارزه مؤثر با جرم سرقت، برخی از اعمال مرتبط با این جرم نیز در نظام های حقوقی مختلف واجد وصف مجرمانه شناخته شده اند، که مهمتر از همه جرم مداخله در اموال مسروقه می باشد.

۱- بیان مسئله:

یکی از قدیمی ترین جرایم علیه اموال که شاید از همان ابتدای پیدایش مفهوم مالکیت در جوامع بشری ارتکاب می یافته و معمولاً مجازات های سختی هم برای مرتکبین آن در ادیان و قبایل و جوامع مختلف بشری پیش بینی می شده است، جرم سرقت می باشد. این جرم به دلیل سهلتر بودن ارتکاب آن (درمقایسه با جرایمی مثل کلاهبرداری) و محسوس بودن منفعت حاصله از آن (درمقایسه با جرایم علیه اشخاص) بخش اعظم جرایم ارتكابی در کشورهای مختلف را تشکیل می دهد و همین کثرت وقوع توجه خاص حقوقدانان را به آن ایجاب می کند.

برای اینکه جرمی وجود خارجی پیدا کند، پیدایش یک عنصر مادی ضرورت دارد، زیرا که ابزار فکر برای ارتکاب جرم کافی نیست و اگر سیاست جنایی کشور به صرف قصد ارتکاب جرم، اشخاص را مجرم بداند موجب این خواهد شد که در اعماق وجدان اشخاص تجسسات غیرقابل اغماض به عمل آید و غالباً اشخاص بدون آنکه برای جامعه خطرناک باشند، مجازات شوند.

به عبارت دیگر، مجرم باید مبادرت به انجام فعل یا ترک فعلی کند که ملموس، محسوس و عینی بوده و در قانون عنوان مجرمانه داشته باشد و برای آن مجازات تعیین شده باشد. پس کافی نیست که رفتار مجرمانه تنها توسط قانون نهی شود، بلکه وجود یک تظاهر خارجی عملی ناشی از قصد مجرمانه یا خطای جزایی توسط فاعل که جرم به وسیله آن آشکار می شود برای تحقق فعل مجرمانه و مجازات فاعل، شریک یا معاون لازم است.

بنابراین، اندیشه مجرمانه به تنهایی جرم نیست و هرکس می تواند صاحب عقیده خاص خود باشد و هنگامی این اندیشه و عقیده با شرایط مقرر در قانون و با فرض سوءنیت یا خطا قابل مجازات خواهد بود که هیبتی خارجی و مادی پیدا کند.

بنابراین عموماً صرف وجود قصد ارتکاب جرم را نمی توان جرم دانست و برای آن مجازات در نظر گرفت. اما دلیل این عدم مجازات چیست؟

یک دلیل بسیار ساده آن است که تشخیص اینکه در ذهن افراد چه می گذرد قابل دستیابی برای ما نیست و فقط خداوند از این امر خبر دارد، لذا چون نمی توانیم به فکر و ذهنیت افراد دست پیدا کنیم نمی شود آنها را مجازات نمود. اما اگر روزی به دلیل پیشرفتهای علمی به روشی دست یافتیم که بتوان به وسیله آن ذهن افراد را خواند، دیگر می توان قصد ارتکاب جرم را نیز قابل مجازات دانست. این نظر نیز خالی از

ایراد نیست و مردود می‌باشد چرا که در اینجا ما دقیقاً ما وارد بحث تفتیش عقاید می‌شویم و تفتیش عقیده افراد به خودی خود امری مذموم و ناپسند و برخلاف قانون است. در همین راستا نیز اصل بیست و سوم قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز بیان داشته است:

«تفتیش عقاید ممنوع است و هیچ کس را نمی‌توان به صرف داشتن عقیده‌های مورد تعرض و مواخذه قرارداد.»

در ضمن از لحاظ سیاست کیفری برای پیشگیری از وقوع جرایم نیز پسندیده نیست که این افراد مورد مجازات قرار گیرند چرا که اگر کسی بداند که صرف تفکر به عمل مجرمانه و قصد آن عمل دارای کیفر است پس چه تفاوتی بین انجام دادن و ندادن خود جرم وجود دارد؟

در نتیجه احتمال وقوع جرم در جامعه بیشتر می‌شود و این مجازات نه تنها بازدارنده نیست و از وقوع جرایم پیشگیری نمی‌کند بلکه بر تعداد جرایم و مجرمین می‌افزاید.

همچنین، نظر به اینکه اندیشه مجرمانه جرم نیست، نمی‌توان افراد را به عنوان پیشگیری از جرم، تعقیب، توقیف، محکوم و مجازات کرد. حتی افرادی که دارای حالت خطرناک هستند ولی عمل یا ترک عملی از آنها دیده نشده که عنوان مجرمانه داشته باشد، نمی‌توان تحت تعقیب قرار داد.

در نتیجه هر جرمی الزاماً دارای یک عنصر مادی است. از این الزام می‌توان نتیجه گرفت که تحقق جرم موکول به بروز عوارض بیرونی اراده ارتکاب جرم است. تا وقتی مظهر خارجی اراده به صورتهایی مانند فعل یا ترک فعل تحقق نیافته، جرم واقع نمی‌شود. بنابراین صرف داشتن عقیده، اندیشه و قصد ارتکاب جرم بدون انجام هیچ‌گونه عمل مادی قابل تعقیب و مجازات نمی‌باشد.

«ربودن» محور عنصر مادی سرقت در حقوق ایران است.

ربودن مال به معنی اثبات ید و تصرف سارق نسبت به مال منقول دیگری بدون رضایت مالک یا متصرف آن است. مانند سارقی که وارد منزل می‌شود و رادیو ضبط موجود را با خود می‌برد.

بنابراین تحقق این جزء از عنصر مادی سرقت مشروط به آن است که سارق، مال منقول مورد نظر را از محل سرقت خارج کند. ولی هرگاه سارق در حال خروج با مال مسروق، دستگیر شود و یا اینکه در حین جمع آوری اثاثیه در محل سرقت، بر اثر بیدار شدن صاحبخانه موفق به بردن مال نشود، همین اندازه اقدام و عمل مادی خارجی و مثبت او شروع به جرم سرقت تلقی خواهد شد.

ولی هرگاه مالک یا متصرف قانونی به میل و اراده خود مال، خود را به دیگری تسلیم کرده باشد، هر چند در اثر اشتباه باشد، سرقت تلقی نخواهد شد. زیرا عنصر مادی ربودن مال در این امر منتفی است؛ مثل اینکه کسی در مقابل قیمت جنس اشتبهاً به جای اسکناس هزار ریالی، اسکناس ده هزار ریالی بدهد و فروشنده جنس عالمناً عامداً بقیه آن را پس ندهد، این عمل، سرقت نیست و طلبکار می تواند مطابق مقررات قانون مدنی بقیه پول را توسط دادگاه مدنی مطالبه کند.

از طرف دیگر، امکان ربودن در مال متعلق به شرکا و یا در حالت اشاعه نیز ممکن است مصداق پیدا کند، مانند اینکه یکی از شرکا، مخفیانه و بدون اطلاع سایرین مال متعلق به شرکت را برآید. در حقوق ایران نیز همچون حقوق انگلستان و آمریکا در تعریف سرقت مفهوم «مال» به کار رفته است. مال آن چیزی است که پرداخت پول یا یک کالای با ارزش دیگر در مقابل آن، هم از نظر عرف و هم از نظر شرع، جایز شناخته شود.

بنابراین چیزهایی مثل هوا یا حشرات که از نظر عرف قابل مبادله با کالای با ارزش دیگری شناخته نمی شوند (جز در شرایط استثنایی مثلاً در مورد هوای موجود در محفظه اکسیژن دو غواص در زیر دریا) مال محسوب نشده و در نتیجه ربایش آنها سرقت نخواهد بود.

نکته دیگری که ذکر آن در مورد مال قابل سرقت مفید به نظر می رسد آن است که در حقوق ایران - برخلاف حقوق انگلستان - تنها عین مال قابل دزدیده شدن می باشد و نه حقوق و منافع موجود در مال. بنابراین برای مثل سرقت های ادبی تنها از نظر لفظ با سرقت مورد بحث ما مشابهت دارند ولی جرم جداگانه ای محسوب می گردد.

نکته مهم آن است که با توجه به مفهوم «ربودن» در حقوق ایران سرقت تنها ناظر به اموال منقول می باشد. این نکته بدین معناست که بنابر قانون ایران تنها تعدی به «حق تصرف اموال منقول» سرقت تلقی می گردد در قانون ایران مال متعلق به هر محقی است که تعدی به حق وی سرقت محسوب می گردد. اگر در حقوق ایران نیز به ضرورت رعایت این تناسب قابل باشیم، مال متعلق به هر ذی حقی است که آن را در تصرف قانونی خویش دارد. توضیح آنکه مفهوم «ربودن» در قانون ایران حاکی از آن است که از میان «حق های» مالکیت تنها «حق تصرف» قابل سرقت می باشد.

اگرچه غالباً به مالک عین تعلق دارد، در پاره ای موارد و به عنوان لازمه اعمال «حق استفاده»، از سوی مالک به منتفع قانونی مال واگذار می گردد. مالکی که اتومبیل خود را به دیگری اجاره می دهد «حق

تصرف» آن را نیز به همراه « حق استفاده » (منفعت) به مستاجر واگذار کرده است . بنابراین در راستای رعایت تناسب مذکور می توان گفت که « مال » در حقوق ایران به « هر متصرف قانونی » تعلق دارد . با این وجود از آنجا که مقنن هیچ گونه اشاره ای به معنای مفهوم « تعلق به دیگری » نکرده است . برخی از حقوقدانان مال را تعلق به « مالک عین » می دانند . البته تا آنجا که این نویسندگان اطلاع دارند، دلیل خاصی برای برداشت مفهومی مذکور ارائه نشده است علت اصلی این ابهام مفهومی فقدان صراحت مفهومی از سوی مقنن است .

۲- اهمیت و ضرورت موضوع :

سرقت به عنوان یکی از جرائم علیه اموال و مالکیت همواره به عنوان پدیده مجرمانه در نظام های کیفری ممنوع و قابل مجازات می باشد . در قانون مجازات اسلامی سابق تعریف سرقت و به تبع آن عنصر مادی سرقت در قوانین مختلف دستخوش تغییر گردیده است . قانونگذار، سرقت را این گونه تعریف کرده بود . «سرقت عبارت است از ربودن مال دیگری بطور پنهانی» و برای سرقت قید «مخفیانه و پنهانی بودن» را آورده که ابهام های زیادی داشت . فلذا قانونگذار در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲ با حذف جمله (بطور پنهانی) سرقت را در ماده (۲۶۷) این قانون بدین نحو تعریف کرده است . « سرقت سرقت عبارت از ربودن مال متعلق به غیر است .» و قید «پنهانی بودن» را در ماده (۲۶۸) این قانون جزو شرایط حدی قرار داده است .

بنابراین در حال حاضر این تعریف شامل انواع سرقت اعم از سرقت موجب حد یا تعزیر می گردد از سوی دیگر قانونگذار اجرای کیفر حد سرقت درباره سارق را علاوه بر اهلیت سارق و چگونگی انجام سرقت و سایر شرایط مربوط به موضوع جرم یا مال مسروق را با پیروی از مبانی فقهی این جرم منوط به وجود و تحقق شرایطی نموده است .

بدین لحاظ در قانون مجازات اسلامی مصوب سال ۹۲ همانند قانون مجازات اسلامی سابق قانونگذار برای تحقق سرقت های موجب حد شرایط گوناگونی در قانون لاحق و سابق پیش بینی و در نظر گرفته است که قانونگذار برای رفع خلاءها و نارسائی های مواد و مقررات قانون مجازات اسلامی سابق، اتخاذ

نموده است. فلذا بررسی تغییرات قانونی و روند تحولات تقنینی بزه سرقت از اهمیت فراوانی برخوردار است.

۳- اهداف تحقیق

- ۱- بررسی تعریف و ماهیت بزه سرقت در حقوق کیفری ایران
- ۲- بررسی تعریف و ماهیت بزه سرقت در فقه امامیه
- ۳- بررسی تحولات تقنینی عنصرمادی بزه سرقت در قوانین کیفری
- ۴- بررسی عنصرمادی سرقت و توابع آن در قانون مجازات اسلامی مصوب ۹۲

۴- سوالات تحقیق

- ۱- مبنای جرم انگاری سرقت در قانون مجازات اسلامی چیست؟
- ۲- تحولات تقنینی عنصرمادی سرقت در قانون مجازات اسلامی ۹۲ چیست؟
- ۳- تفاوت سرقت حدی و تعزیری چیست؟

۵- فرضیه های تحقیق

- ۱- مبنای جرم انگاری سرقت در قانون مجازات اسلامی ۹۲ مبنای فقهی است و از نظرات اجماعی فقهای امامیه استفاده شده است.
- ۲- قانونگذار در قانون مجازات اسلامی مصوب ۹۲ در ماده ۲۶۷ ق.م.ا. در تعریف سرقت، قید بطور پنهانی را حذف کرده و آن را در ماده ۲۶۸ ق.م.ا. جزو شرایط سرقت حدی قرار داده است.
- ۳- سرقت هایی که شرایط ۱۴ گانه ماده ۲۶۸ قانون مجازات اسلامی را داشته باشند جزو سرقت های حدی و سرقت هایی که دارای کلیه شرایط ۱۴ گانه نباشد و یا برخی از شرایط و خصوصیات را دارا بوده و فاقد شرایط دیگر باشد، سرقت تعزیری محسوب می شود.

۶- روش تحقیق

پایان نامه به روش کتابخانه‌ای کار شده است. با بررسی و مطالعه کتب، مقالات، پایان نامه‌های موجود در خصوص موضوع رساله پرداخته شده و بررسی آراء و نظرات فقیهان و حقوقدانان به گردآوری و جمع آوری مطالب و جمع بندی پراخته شده است.

۷- ساختار تحقیق

این پایان نامه از دو فصل اصلی تشکیل شده است، فصل اول با عنوان تاریخچه ، مفاهیم ، ارکان و اشکال سرقت که در دو مبحث آورده شده است . مبحث نخست : سوابق و مفاهیم بزه سرقت ، مبحث دوم : ارکان، اوصاف و اشکال سرقت. فصل دوم هم در دو مبحث مورد ارزیابی قرار می گیرد که در مبحث نخست تحولات عنصر مادی سرقت در قوانین کیفری ایران و مبحث دوم : عنصر مادی سرقت در قانون مجازات اسلامی مصوب ۱۳۹۲.